

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
2 К.бр.413/18
Дана 14.06.2019. године
ул.Катанићева бр.15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа судије Наташе Албијанић и чланова већа судија поротника Лазић Ранка и Лабовић Славице, са записничарем Снежаном Слијепчевић, у кривичном поступку против оптуженог Петровић Петра, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ и др., по оптужници ВЈТ-а у Београду Кто.бр.332/18 од 01.07.2018. године, која је измењена на главном претресу дана 04.06.2019. године, након одржаног јавног главног претреса који је започет дана 14.12.2018.године, а довршен дана дана 04.06.2019. године, у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Ђурић Сање, оптуженог Петровић Петра и његовог браниоца адв.Владисављевић Милоша, дана 14.06.2019. године једногласно је донео и јавно објавио

ПРЕСУДУ

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

1. Дана 17.04.2018. године, око 04,00 часа у Београду, у ул. Браће Југовић бр.16, у угоститељском објекту „Антикус наргила бар,” у стању урачунљивости, са умишљајем, покушао да лиши живота [REDACTED] на тај начин што је, након вербалног сукоба са оштећеним који је седео за суседним столом, истог физички напао и изгуроа га из просторије у којој су седели до места поред улазних врата предметног локала где је наставио да га удара рукама и ногама у пределу главе и тела, а затим га је ножем, који је носио са собом, убо у пределу stomaka, па након што је оштећени пао на под, наставио да га, рукама и ногама, удара у пределу главе и тела, а потом напустио предметни локал, којом приликом је [REDACTED] задобио тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодне ране у пределу десне половине предње стране трбуха - на десном ребарном луку у предњој пазушној линији са оштећењем јетре у пределу петог и осмог сегмента, у дужини од 5 цм и дубини до 5 цм и присуством крви у трбушној дупљи у количини од око два' 2 литра, са развојем стања шока најтежег степена због наглог губитка велике количине крви, као и секотину испод десне обрве дужине око 4 цм, свестан да предузетим радњама може да лиши живота оштећеног, па је на то пристао, свестан да је његово дело забрањено

- чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ, у вези члана 30 КЗ

2. Дана 24.04.2018. године, у Београду, у ул. Љубише Миодраговић број 5-Б, у стању урачунљивости, тешко телесно повредио [REDACTED] ватреним оружјем - револвером марке „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum, са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, који је неовлашћено носио са 5 метака који су се у њему налазили, на тај начин што се, [REDACTED] моторним возилом марке „Пежо 406” црвене боје, регистарских [REDACTED] које је користио без пристанка овлашћеног лица - [REDACTED], јер је из стана оштећеног, у коме је претходне ноћи боравио, без знања оштећеног, узео кључеве од предметног возила, па је возило оригинал кључем ставио погон, и истим се довезао до стана у коме је боравио [REDACTED], са којим је одмах након уласка у стан започео вербалну

расправу, која се наставила док су седели у соби, и током које је у правцу ногу оштећеног из предметног револвера, за чије држање и ношење није имао дозволу надлежног органа Републике Србије, испалио један пројектил, којом приликом је [REDACTED] задобио тешку телесну повреду у виду прострелне ране у пределу леве бутине са улазним отвором на спољашњој страни доње трећине леве бутине, на око 1 цм изнад чашице колена, након чега је изашао из стана, те је предметни пиштолј ставио иза седишта возача у моторном возилу Пежо 406, са којим је покушао да се удаљи са лица места, али је у томе био спречен од стране полицијских службеника ПС Звездара, при чему је био је свестан својих радњи, и хтeo њихово извршење, те свестан да су његова дела забрањена,

- чиме је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ, кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ

па му суд применом одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ претходно утврђује појединачне казне затвора и то:

за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ казну затвора у трајању од 5 (пет) година

за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци

за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци

за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци

те суд оптуженог Петровић Петра даљом применом одредби чланова 60 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачујава време проведено у притвору почев од 24.04.2018. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 87 КЗ у вези са чланом 348 став 6 КЗ према оптуженом Петровић Петру изриче се МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА па се од њега одузима: један револвер „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum, са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, и 5 метака истог калибра.

На основу члана 264 став 4 ЗКП оптужени Петровић Петар се ослобађа дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом ВЈТ-а у Београду Кто.бр.332/18 од 01.07.2018. године, која је изменјена на главном претресу дана 04.06.2019. године, оптуженом Петровић Петру стављено је на терет извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ, те је предложено да га суд за извршена кривична дела огласи кривим и казни по закону.

У доказном поступку суд је саслушао оптуженог, испитао [REDACTED] и прегледао видео записи садржане на два ДВД-а на које је нарезан материјал приликом претреса ДВР уређаја марке Nik Vision изузет у угоститељском објекту "Антикус наргила бар" приликом форензичког прегледа лица места, те је, уз сагласност странака, извршио увид [REDACTED].
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 17.05.2018. године.
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 17.05.2018. године.
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 17.05.2018. године,
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 04.06.2018. године
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 04.06.2018. године
[REDACTED] дат у ВЈТ у Београду дана 29.06.2018. године, у писани налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра др Кецман Бојане дат дана 25.05.2018. године и писани налаз и мишљење специјалисте судске медицине Проф. др Станковић Зорана дат дана 23.06.2018. године, у извештај о претресу Службе за специјалне истражне методе Одељење за електронски надзор 03/2/9 Стр.Пов.бр.284/18 од 26.04.2018. године, у мишљење вештака балистичара Копечни Милоша од 25.04.2018. године са прилозима, у писани налаз и мишљење судског вештака психијатра др Мандић Бранка дат 12.02.2019. године.
[REDACTED] те је на основу одредбе члана 405 ЗКП извршио увид у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.100-919/18 - број уписника Д 2988/18 од 17.04.2018. године са фотодокументацијом која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.100-978/18 - број уписника Д 3177/18 од 24.04.2018. године са фотодокументацијом која је том приликом сачињена, у медицинску документацију за [REDACTED], у записник о препознавању лица сачињен у Пу за град Београд УКП ОКТ Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата број Ку.6900/18 од 24.04.2018. године, у потврду о враћеним предметима УКП од 30.04.2018. године, у извештај ПУ Шабац од 13.11.2018. године, у извештај из КЕ и осталу писану документацију, па је ценећи све

изведене доказе, брижљиво и савесно, како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности, утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Оптужени Петровић Петар се изјаснио да делимично признаје извршење кривичних дела, односно да признаје да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ на штету [REDACTED], као и кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, док није признао да је извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 КЗ, као ни кривично дело убиство у покушају из чла 113 КЗ односно намеру [REDACTED] [REDACTED] лиши живота, те је у погледу кривичног дела на штету [REDACTED] у одбрани навео да је критичне вечери 17.04.2018. године седео у Антикус наргила бару, [REDACTED], да је био под утицајем алкохола, наводећи да је попио доста вотке, али да се не сећа колико, те да се у току вечери посвађао са једним младићем који је седео са још једним младићем, а за суседним столом, које од раније није познавао, те је објаснио да је у једном моменту дошло до свађе између њих, да се не сећа шта је био повод, како је рекао у истрази, и да мисли да су провоцирали његову девојку. Додао је да су та два младића претходно у бару била прилично дуго и да су у почетку нормално комуницирали, али да је, када су хтели да напусте локал, један од њих, вероватно онај кога је касније напао ножем, покушао у томе да их спречи, да су се гурали и свађали, да је то трајало неко време испред улазних врата, сигурно 10-так минута, па се он у једном тренутку "размахао", и да је, како је рекао, изгубио контролу над собом и посегао за ножем који је претходно држао у цепу од тренерке. Навео је да је нож колико се сећа био покварен, односно да није хтео да се отвори, да је у том гурању и расправи, како му се чини, тај младић хтео да га удари, па је извадио нож и убо га. Додао је да је у бару био и конобар, али да се он није мешао у расправу, већ само говорио "Пустите их, нека изађу", те су након тога он и девојка напусти локал и не зна шта се даље дешавало, додавши да је нож бацио негде у близини, али да се не сећа где, па су отишли у неки кафић у Миријеву, а онда његовој кући. Истакао је да му је много жао што се ово десило, да жели да се извини оштећеном и да се каје. У одбрани изнетој на главном претресу у погледу овог кривичног дела навео је да је повод за сукоб са оштећеним било то што је вређао његову девојку, да је рекао за њу нешто у смислу да је дроль и да ту долази са различитим мушкирцима, па је пришао прво оштећеном и питао га зашто то прича и шта је рекао, да би се затим ситуација смирила и свако је седео за својим столом, а након неког времена оштећени је те увреде поновио, па му је опет пришао и питао га да ли је нормалан, зашто тако прича, али да му је све то опростио јер није хтео да прави проблеме с обзиром да је непосредно пре тога изашао са издржавања казне затвора у Сремској Митровици, да је хтео да напусти локал, међутим, да му оштећени то није дао, да је ставио руку на врата, па му је рекао да се помери, да не жели проблем и ту је дошло до гурања међу њима. Истакао је да је свестан да је погрешио што је извадио нож, да то признаје и да је у гурању са оштећеним, оштећеног највероватније заказачио, те је додао да се у међувремену мало детаљније сетио разлога сукоба јер је о свему размишљао и разбистрило му се.

У погледу кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ извршеног на штету [REDACTED] навео је да је критичног дана дошао до стана

у улици Љубе Миодраговића, [REDACTED] и то туђим моторним возилом марке Пежо, бордо боје, које је претходно пронашао у раним јутарњим сатима на паркингу у Мирјеву, које је било отворено, а кључ је био у возилу, мисли на седишту, те да су се тим возилом он и [REDACTED] довели до стана како би се видео [REDACTED] за кога је знао да у том стану борави већ дуже време, те је додао да [REDACTED] познаје од раније и да га је видео једном од изласка из затвора, као и да је био љут јер је о [REDACTED] и других људи, након изласка са издржавања казне, сазнао да [REDACTED] је опојну дрогу, па је имао намеру да то расправи са њим јер воли [REDACTED] жао му је што се у све то упустила. Описао је да су позвонили на врата, да је [REDACTED] отворио, да је осим [REDACTED] у стану била још једна особа коју не познаје, да је почeo да се расправља са [REDACTED], да га је питао да ли [REDACTED] даје дрогу, што је он негирао, и у једном тренутку, док је [REDACTED] седео поред њега, направио је неки чудан покрет, па је помислио да ће он кренути на њега, те је извадио пиштоль и пуцао у правцу ногу оштећеног. Истакао је да је девојка почела да виче: "Шта си то уради?", да је [REDACTED] пао, док су он и [REDACTED] одмах побегли из стана, ушли у возило којим су се претходно довезли и, када је имао намеру да крене, наишли су полицијски службеници и у томе га спречили. Истакао је да је током ноћи пре овог догађаја конзумирао алкохол, да је пio вотку и виски, да се не сећа колико је попио, али да је био свестан свега.

У погледу кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, које му је стављено на терет, навео је да је предметни пиштоль из кога је пуцао дана 24.04.2018. године набавио на црно од лица чије име не зна, да је то учинио јер је имао разне проблеме, да му је прећено у затвору, али да не зна да каже када га је тачно набавио, да би слагао када би то рекао, истакавши да није имао намеру никога да повреди, већ је мислио да га чува за случај одbrane.

У погледу кривичног дела из члана 213 став 1 КЗ навео је да је предметно возило пронашао на паркингу у Мирјеву у раним јутарњим часовима, да је реч о возилу Пежо 406, бордо боје, да га је затекао отворено, са отвореним прозором, а кључеви су били у возилу на контролној табли, да је био оштећен браник на возилу и да му је то возило деловало напуштено. Истакао је да је возило узео у раним јутарњим часовима, а да је претходну ноћ провео у кладионици и да није био ни код кога кући па ни код [REDACTED], да [REDACTED] уопште не познаје, да је његово име видео први пут у оптужници, и да је оштећеног можда некада видео у некој кладионици или кафићу, али да уопште не зна ко је то, указавши да је дуго година био у затвору, а мало времена на слободи и да није ни имао времена да га упозна. На крају је додао да му је искрено жао због свега што се догодило, да се каје, да му много фали породица, да се све десило убрзо након што је изашао из затвора, са издржавања казне, и да је све што је учинио било ситуационо и у афекту и да није имао намеру никога да повреди.

Сведо [REDACTED] је у свом исказу навео да је критичне вечери био у Антикус наргила бару са својим [REDACTED] и то од 01:00 час после поноћи, да је бар био полупразан и да се сећа да су, осим њих, у бару били

један момак и девојка. Истакао је да је био под утицајем алкохола, да је пio током поподнєва претходног дана и наставио током вечери, али да се сећа лика младића који је седео са девојком и кога је касније препознао у полицији. Навео је да зна да су нешто разговарали са њим, да му је та девојка тражила цигарету и да га је он питао да ли се сада сада, да је рекао презиме кога се не сећа, на шта му је одговорио да се [REDACTED]. Додао је да се сећа да су дуго седели и да је у једном моменту дошло до кошканja и гурања и да се све дешавало код излазних врата и шанка, али да се не сећа у ком тренутку га је оптужени убо ножем и у ком делу кафића су се тада налазили. Истакао је да му је најјасније остало у сећању да је, када је схватио да је повређен, позвао колеге с посла који су се налазили у близини, да им је испричao шта се десило и да је онда позвана хитна помоћ и полиција, као и да хитна помоћ није дуго дошла, док је у међувремену стигла и полиција и његове колеге. Додао је да је после неколико дана из новина сазнаo име и презиме тог младића који га је убо и схватио да се ради о човеку кога зна још од малена, из вијења, из Миријева, и да зна да се [REDACTED] да му је није знао презиме и да га пре тога није видео дуже од 10 година, те да се критичне вечери нису међусобно препознали јер да јесу претпоставља да не би дошло до овога до чега је дошло. Према оптуженим није истакао имовинско правни захтев.

[REDACTED] је у свом исказу навео да је критичне вечери дошао до пријатеља овде [REDACTED] који ради у кафићу Блазнавац, након чега су одлучили да оду у наргила бар, те да су током целе вечери конзумирали алкохол у већим количинама, да је он сам пio пivo, а да није сигуран шта је пio [REDACTED]. Навео је да је наргила бар пio полуправдан и да се сећа да су њему, пар столова од њих, били неки дечко и девојка, са којима је [REDACTED]. [REDACTED] ушао у причу, да није чуо тачно о чему су причали, али да зна да су разматрали где би могла да се настави журка и да ли постоји неки клуб у који би могли да оду. Навео је даље да су у једном тренутку тај дечко и девојка кренули из бара, док су они рекли да ћe остати у наргила бару и да их обавесте ако буде негде нешто радио јер су били свесни да су већ рани јутарњи часови и да вероватно више ништа не ради. Објаснио је да су се после неких 20 до 30 минута тај младић и девојка вратили, да мисли да су сели на исто место на коме су претходно седели, па су даље наставили да комуницирају са њима, као и да га је тај дечко у пар наврата питао з [REDACTED] да ли је [REDACTED] да му је рекао да није, али да му није било баш најјасније зашто га то пита. Истакао је да је у једном тренутку, када се вратио из тоалета, приметио да [REDACTED] је налази за столом где су седели и да је убрзо схватио да [REDACTED] [REDACTED] сно од њиховог стола туче са тим дечком, па им је пришао и рекао "Ало момци" и у том тренутку тај дечко – оптужени, који се, колико се сећа, налазио [REDACTED] устао је, ударио га у главу од чега се затетурао и пао, а оптужени је отишао. Навео је да није тачно видео шта се дешавало између оптуженог и оштећеног и да није видео да оптужени има нож нити када је њиме убоо [REDACTED]. Описао је да је он [REDACTED] ушао питао га да ли је добро, да му је рекао да јесте, а да је видео да су оштећеном глава и кошуља крваве и да му је поцепана аркада, па су са телефона шанкера позвали хитну помоћ и полицију. Додао је да оптуженог и девојку која је била са њим у друштву не познаје од раније.

[REDACTED] у свом исказу навео да ради у Антикус наргила бару као конобар и да је бар отворен од 15,00 часова па до раних јутарњих сати, а да је критичне вечери био једини запослен у објекту. Описао је да је око 03,00 часа ујутру у бар дошао један младић који је био обучен у црну или сиву јакну, кога раније није виђао, а са њим је у друштву била и девојка, коју зна [REDACTED] и која је раније више пута долазила у друштву са неким другим момцима или сама. Након пола сата дошла су двојица младића које познаје од раније јер су више пута долазили и за једног од њих зна да се [REDACTED], наводећи да је управо то момак који је касније током критичног догађаја задобио повреде. Описао је да су сви седели у истој просторији, да их је послужио пићем, и колико се сећа за оба стола је служио вотку и пиво. Након неког времена младић који је био у друштву са девојком је изашао из бара и вратио се након 45 минута, а врло брзо након тога чуо је расправу и кошкање између њега и [REDACTED], а гласови су долазили из просторије у којој су седели и тај момак – оптужени је малтене води [REDACTED] ка спољашњим вратима бара. Истакао је да је чуо да је оптужени оштећеном [REDACTED] говорио "Изаји, изаји", док му је оштећени одговарао "Брате, брате" и да осим тога није чуо ништа друго, али да му је изгледало као да оштећени хоће да му каже да га прости и да се ослободи од њега. Навео је даље да је он стајао за шанком, да је држао у руци виљушке и ножеве са намером да их скрије да и њега оптужени не повреди, да није смео да реагује, односно да није хтео да се меша јер ипак само ту ради као конобар. Описао је да је након тога момак почeo да туче [REDACTED] песницама и ногама док је стајао, а потом и након што је пао на под поред улазних врата. Оштећени није ни плакао, нити било шта говорио већ је покушавао да се одбрани, док је [REDACTED] говорила оптуженом "Идемо, изаји". Додао је да је након тога оптужени отишао до друге просторије и довео другог момка који је био у друштву [REDACTED] натерао га да седне поред [REDACTED] под и питao га "Хоћеш да браниш друга?", а затим му ударио страховит шамар од кога је он ударио главом о зид и пао на под, а потом га померио два метра иза зида и чуо је да је наставио да га туче, али то није могао да види јер није ни желео то да гледа, а након тога је оптужени са девојком напустио локал. Навео је даље да је покушао да помогне оштећеном да седне, он је рекао да позове полицију, што је и учинио, и тек тада је [REDACTED] рекао да је убоден и да има повреду у пределу stomaka, те је истакао да моменат када га је оптужени убо није видео, али је видео да оптужени има нешто метално у рукама. Истакао је да се за све време боравка у локалу оптужени њему није обраћао, нити га је дирао, а да је касније видео и крв на поду поред улазних врата и то када му је оштећени поново пришао и замолио га да позову хитну помоћ, која је дошла након неког времена, као и полиција. Додао је да је у локалу била гласна музика и да није чуо о чему су оптужени и оштећени разговарали нити шта је био евентуални повод критичног догађаја.

Исказе сведока [REDACTED]

[REDACTED] суд је прихватио оценивши их као искрене, јасне, логичне, те у битним елементима међусобно сагласне.

[REDACTED] је у свом исказу навела да је критичне вечери дана 17.04.2018. године, са [REDACTED] била у Миријеву, у крају, и да су у неком тренутку одлучили да оду до града у наргила бар, те је истакла да су целе вечери конзумирали алкохол и пре одласка у град и да су пили различита алкохолна пића, између осталог, вотку и пиво. Навела је да су се у наргила бару, колико се сећа, налазила два момка, са којима су почели да комуницирају, да су причали о неким необавезним темама и да су хтели да продуže негде даље у град, не неку журку па су се са њима око тога консултовали. Навела је да су у једном тренутку она и оптужени изашли из бара, али како ништа у околини није радило вратили су се у бар и поново сели на исто место где су се претходно налазили и наставили да причају са тим момцима. Додала је да су после неког времена оптужени и она кренули да изађу из бара, али да им један од ове двојице момака то није дозвољавао, да је ухватио оптуженог за јакну, да се оптужени окренуо, ударио га и онда су се потукли. Додала је у једном моменту оптужени том дечку рекао "Шта ће ти та крв" и видела је да тај дечко има крв на горњем делу тела, али да се не сећа шта је носио, да је тај дечко такође збуњено погледао, да је онда на оптуженог кренуо други дечко, па су се међусобно потукли, након чега су она и оптужени изашли из бара. Истакла је да је оптужени био уплашен, да јој је рекао да се не сећа да ли је избо тог дечка са којим се прво сукобио и на коме су видели крв и да је нож, који је имао код себе и који је са собом донео у наргила бар, након тога одбацио. Додала је да зна да је оптужени овај нож носио за случај самоодбране и да су након догађаја, колико се сећа, отишли у ста[REDACTED] који [REDACTED] ругар цео живот.

У погледу догађаја од 24.04.2018. године навела је да је оптужени дошао по њу неким колима, да не зна чија су то кола и да га није ни питала, а да је видела да код себе има пиштољ и да јој је рекао да ид[REDACTED] Поновила је да је [REDACTED] друг оптуженог и да због тога ништа није посумњала да може да се догоди јер су већ више пута тамо ишли. Навела је да се не сећа ко им је отворио врата стана, да мисли да је то био [REDACTED], а да се у стану налазила [REDACTED] те да је оптужени одмах на вратима напао оштећеног, да га је гурнуо и да су почели да се свађају, да су псували један другог и да је одједном настала нека негативна енергија међу њима. Навела је даље, да су [REDACTED] она остале у једној соби, док су њих двојица ушли у другу собу, па се ту наставила њихова међусобна расправа, да није видела шта се дешава, већ је само чула гласове из собе и у једном тренутку се чуо пуцањ. Тада су [REDACTED] почеле да вриште, ушле су у собу где су се налазила њих двојица, те је описала да је оштећени седео на поду и видели су да му је крвава нога изнад колена, док је оптужени кренуо да излази из собе, да га је тада [REDACTED] напала, почела да га удара по глави и да су тада она и оптужени из стана и ушли у кола, којима су претходно дошли, а убрзо је наишла полиција која их је зауставила, а оптуженог су ухапсили. Навела је да су претходне вечери она и оптужени, такође, били заједно и да су конзумирали алкохол, углавном вотку и пиво, комбиновано, и да су се растали негде око 02,00 - 03,00 часа ујутру, дакле само пар сати пре критичног догађаја, те је додала да се она у међувремену отрезнила а да мисли да је оптужени наставио на неком другом месту да пије. Истакла је да не зна који је повод за овакво [REDACTED]ашање, али да јој је, када су се видeli у полицији, рекао да је то све урадио због ње. Додала је да је

видела да је оптужени код себе имао пиштолј, али да не зна одакле му тај пиштолј.

[REDACTED] је у свом исказу навео да се не сећа критичног догађаја од 24.04.2018. године у стану, у улици Љубише Миодраговића број 5, у коме је боравио привремено, односно повремено, јер у њему живи његова [REDACTED]. Навео је да [REDACTED] познаје дуги низ година и да није могао да верује да је он тај који га је повредио критичне вечери, што је касније сазнао од [REDACTED]. Описао је да је тог дана и вечери био [REDACTED] у граду, да је попио преко литар вотке и да се не сећа уопште како су се и када вратили у стан и шта се након тога дешавало, али да зна да је задобио прострелну рану леве натколенице, због које је и даље на терапијама. Није се придружио кривичном гоњењу нити је истакао имовинско правни захтев.

[REDACTED] је у свом исказу навела да се критичне вечери 24.04.2018. године први пут након шест месеци видела са својим бившим дечком [REDACTED] да су се нашли у граду, да је оштећени био припит, да су ишли од једног до другог кафића и били на три места, а након тога, у току ноћи, дошли у стан у улици Љубише Миодраговића број 5, у коме су претходно заједно становали, додавши га је [REDACTED] био прилично пијан због чега су и дошли у овај стан. Навела је да је 10-так минута након њиховог доласка у стан неко позвонио на врата и да је [REDACTED] отворио, а да су у стан ушли један младић, кога не познаје од раније, и са њим девојкам коју зна из виђења и коју је видела неколико пута јер живе у истом крају, а зна је под надимком [REDACTED]. Описала је да је тај момак, чим је ушао на врата, почeo да виче и да се свађа са [REDACTED] малтене га је угуроа у спаваћу собу, да је све трајало неколико тренутка док није чула пуцањ, да је тада ушла у собу и видела [REDACTED] тако лежи на поду. Истакла је да је почела да виче и да тог дечка на силу гура из стана јер је била уплашена, а затим је звала хитну помоћ. Додала је да не може да се сети да ли је девојка, која је ушла у стан са оптуженим, била поред ње или са њима двојицом у соби, али да је свакако била у стану, јер зна да је ту стајала када је покушавала тог момка да изгуре из стана. Додала је, такође, да пиштолј није видела, већ да је само чула пуцањ. Истакла је да није могла да разазна о чему је тај младић причао са [REDACTED] да је то била више нека вика и да је све трајало неколико минута, тако да и није било никаквог разговора. Додала је да она у последње време пре критичног догађаја није долазила у тај стан у улици Љубише Миодраговића број 5 јер се пре шест месеци иселила и да је кључ од страна имао оштећени и претпоставља да је он у њему боравио. Навела је да је оштећени раније помињао [REDACTED] да му је то друг из детињства из краја, али да га није упознала јер је он већ био у затвору када је она почела да се забавља са [REDACTED] да не зна у каквом су односу били у последње време након изласка из затвора јер се у том периоду са оштећеним није виђала.

[REDACTED] суд је у потпуности прихватио, оценивши га као искрен, јасан и логичан, те у складу са осталим доказима изведеним на главном претресу.

[REDACTED] је у свом исказу датом у истрази навео да је он власник возила марке Пежо 406, регистарских ознака [REDACTED] који је у међувремену продао свом комшији из села, Живковић Војиславу, по чијем овлашћењу је и даље могао да га користи. Навео је даље да је [REDACTED] пре критичног догађаја видео неколико пута и да га је упознао преко свог [REDACTED] кога зову [REDACTED] јер је он [REDACTED], и да је дана 24.04.2018. године [REDACTED] прибавио видео у два наврата, и то у току дана, када су се возили предметним возилом, а потом и друштву [REDACTED] току вечери, када су седели у Миријеву, у кафаници Миријево, када им се придружила [REDACTED]. [REDACTED] су седели неко време и пили, те да су били у прилично алкохолисаном стању, па је пристао да оду у његов стан који се налази у непосредној близини и да ту наставе да се друже. Навео је да је после неког времена из стана [REDACTED] док је у стану остао његов подстанар, као и оптужени [REDACTED], да је у међувремену заспао, а када су га ујутру телефоном пробудили другари и рекли да упали телевизор, сазнао је шта се догодило и видео је своје возило и Петровић Петра како седи у возилу, а поред њега се налазила полиција. Навео је да је тада схватио да је оптужени Петровић узео кључеве од његовог возила, који су се налазили на столу у дневној соби, или трпезарији, док је само возило било паркирано негде у насељу, у близини његове зграде, додавши да не зна како је то оптужени Петровић сазнао и да је могуће зато што се возио са њим претходног дана и да су нашли из тог правда према његовој згради. Додао је да је саобраћајна дозвола била у возилу, док је возачка дозвола била код њега, а поред кључева од возила оптужени Петровић је узео и кључеве од његовог стана и претпоставља да је планирао да се у исти врати. Додао је да се оптужени Петровић тих дана, када су се дружили, понашао нормално, да је био коректан и пристојан, да су имали другарски однос и да му је зато и допустио да уђе у његов стан. Истакао је да у колима није било никаквог оружја, да у возилу није било вредних свари и да није било већих оштећења након што му је возило од стране полиције враћено.

Међутим, у исказу датом на главном претресу [REDACTED] навео је да се више не сећа шта је испричао у исказу датом у тужилаштву, да пије изузетно јаке лекове, да поред овог конзумира и алкохол, што не би смео, па да се, када помеша лекове и алкохол, не осећа добро, као и да је два, три дана пре критичног догађаја био константно под дејством алкохола и лекова, па се свега ни не сећа најбоље, те да је под дејством лекова био и када је дао исказ у тужилаштву, додавши да се два пута лечио у болници Др Лаза Лазаревић, након чега је суд одредио психијатријско вештачење [REDACTED] на околност његове процесне способности, а након што је на основу обаљеног вештачења од стране вештака психијатра др Мандић Бранка утврђено да је сведо [REDACTED] [REDACTED] способан на адекватан начин репродукује и опише релевантна догађања и понашаја особа из своје окопине, именован је поново испитан на главном претресу, те је у свом исказу навео да је оптуженог Петровића упознао у кафаници Миријево, да га је видео мисли два пута, да није сигуран да ли је оптужени некада раније био код њега кући, али да критичне вечери није био код њега, додавши да је он те вечери заспао у кафаници у Миријеву и да уопште није отишao кући, већ су га касније довели, тј. донели кући. Додао је да се са оптуженим није возио у предметном возилу

Пежо 406, да је користио возило тих дана и да се у њему возио, али са другим лицима, те да мисли да је оптужени Петровић био ту, али се није возио. Додао је да је у том периоду имао велики проблем са алкохолом, да се опијао и да је у том стању лако склапао пријатељства и да се дешавало да се предметним возилом вози кроз крај под дејством алкохола. Додао је да је оптуженог виђао у периоду када се десио критични догађај, али да не може да определи тачно када и да мисли да је то било неколико дана пре критичног догађаја, као и да из његовог стана нису узети кључеви од возила, јер су једни кључеви били у возилу испод патоснице, а други у стану у ладици, где су и остали, као и да се кола нису закључавала јер им није радила централна брава. Објаснио је да је предметно возило Пежо 406 [REDACTED] [REDACTED] пре критичног догађаја, да не може тачно да се сети ког датума, и да га је у инкриминисаном периоду возио на основу пуномоћја који му [REDACTED] дао, објаснивши да му [REDACTED] дао да користи возило иако му је исто претходно продао, јер [REDACTED] му је помагао на више начина, те да је у априлу месецу 2018. године возило било код њега, да га је користио, али да је у ствари више стајало на паркингу него што га је користио и да мисли да у том тренутку није било регистровано, додавши да је њему полиција вратила предметно возило. Навео је и то да је након критичног догађаја предметно возило продао, односно да је спојио човека који је дошао да купи возило [REDACTED] [REDACTED] оправи власник возила. Додао је и то да не може тачно да каже када је последњи пут пре критичног догађаја користио предметно возило јер је у то време пио ипрекидно, да је возило оставио на паркингу код зграде, али да је тај паркинг дугачак 50 метара и да се не сећа тачно где га је оставио као и да је возило оставио откључано, јер на њему није радила централна брава. Након што је сведоку предочен његов исказ дат у ВЈТ у Београду на записнику од 04.06.2018. године навео је да није било тако као што је испричао, да је тада тако испричао јер је био под дејством алкохола и лекова и да поново треба да иде у болницу Др Лаза Лазаревић на лечење, а да су поред тога у полицији на њега вршили притисак, док у тужилаштву нису, и да је вероватно то из полиције утицало на њега приликом давања исказа. Кривичном гоњењу оптуженог се није придружио, нити је истакао имовинско правни захтев.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд Одељење за оперативну криминалистичку технику број Кт.100-919/18 од 17.04.2018. године, несумњиво је утврђено да се лице места налази у Београду, општина Стари град, улица Браће Југовића број 16, те да се прегледом лица места у објекту Антикус Наргила бар затечени следећи трагови и то: траг обележен бројем 1 – трагови црвене боје налик на крв, затечени на поду између улазних врата објекта и сепареа, са десне стране гледано са улазних врата према шанку бара који траг је фотографисан у затеченом стању и приказан на фотодокументацији, док је на једном стериилном штапићу узет узорак који је достављен Окт-у; траг обележен бројем 2 – трагови црвене боје налик на крв, затечени на поду између улазних врата објекта и зида, са леве стране гледано са улазних врата према шанку бара, који траг је фотографисан у затеченом стању, приказан на фотодокументацији а на једном стериилном штапићу узет је узорак који се доставља Окт-у; траг обележен бројем 3 - трагови црвене боје налик на крв, затечени на стаклу фиксног дела улазних врата објекта, са унутрашње

страни, изнад (Х-130 цм) трага обележеног бројем 2 који траг је фотографисан у затеченом стању, приказан на фотодокументацији, а на једном стериилном штапићу узет узорак који је достављен Окт-у; траг обележен бројем 4 - трагови црвени боје налик на крв, затечени на стаклу улазних врата објекта (Х-110 цм), са унутрашње стране, који траг је фотографисан у затеченом стању, на једном стериилном штапићу узет узорак који је достављен Окт-у; траг обележен бројем 5 – једна лименка са натписом Зајечарско светло пиво, запремине 0,5 л, затечена у канти за ђубре у шанку бара, која је фиксирана фотографисањем у затеченом стању, изузета а лица места и достављена Окт-у на даљу обраду. Прегледом лица места, на стаклу улазних врата објекта "Антикус Наргила бар", са спољашње стране, пронађено је пет трагова папиларних линија који су на полеђини фолије обележени са бројевима 6/1 до 6/5, сви пронађени трагови папиларних линија су изазвани физичком методом сивимспецијал прахом, фиксирали су црном желатинском фолијом, а у циљу елиминације пронађених трагова папиларних линија извршено је дактилоскопско копирање [REDACTED] и радника бара [REDACTED]. Док је у улици Пастеровој број 2 а из гардеробе Ургентног центра преузета једна дуксерица са натписом "Boksing Fight" од [REDACTED] тргувача [REDACTED], која је достављена Окт-у. Поднокатни садржај са руку [REDACTED] изузет јер се лице налазило у операционој сали ради указивања лекарске помоћи, док је из наведеног бара преузет један ДВР марке "Hik Vision" који је предат полицијским службеницима Трећег одељења УКП-а Пу за град Београд на даљи ради.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд Одељење за оперативну криминалитичку технику број Кт.100-978/18 од 24.04.2018. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена несумњиво је утврђено да је догађај у Београду у општини Звездара, улица Љубише Миодраговића 5 б, да је прво извршен криминалитичко технички преглед возила марке Пежо 406, регистарских ознака [REDACTED] које је затечно испред зграде број 5-б у улици Љубише Миодраговића (са кључем у брави волана), а на поду иза седишта затечен је револвер са ознаком "S&W357 Magnum" фабричког броја 3410 који је уједно фиксиран као траг број 1/1 и приказан на фотодокументацији, а у магацину муниције истог пиштола затечена је једна чаура са ознаком "38 SPL RCCIN" (траг број 1/2), као и 5 метака (траг број 1/3-1/7). Са наведеног револвера у циљу одређивања евентуалног ДНК профила стериилним штапићем узета су четири бриса, са окидача (траг број 1/8), са ударача (траг број 1/9), са рукохватом (траг број 1/10) и са магацина муниције (траг број 1/11). На крову наведеног возила затечен је мобилни телефон марке Lenovo, са кога је у циљу одређивања евентуалног ДНК профила стериилним штапићем изузет један брис, а наведени телефон је на лицу места преузет од радника Осмог одељења УКП-а. Приликом прегледа стана број 3-б улаза број 2, зграде 5б у улици Љубише Миодраговића пронађени су следећи трагови предмети: мајица беле боје са натписом "Denim4ever", са траговима највероватније крви (траг број 3) која је затечена на поду поред кревета у дневном боравку, доњи део тренерке црне боје марке "Nike", (траг број 4), са видљивим оштећењем на средини предњег дела леве ногавице затечена на сточићу у спаваћој соби, а узорак је узет на стериилном штапићу са мрља највероватније крви затечених на поду спаваће собе (траг број 5); затим затечени садржај пепељаре који се налази на сточићу у дневном боравку и то два

опушка сиве боје са натписом "Winston" и један опушак беле боје са натписом "Winston" означени као (трагови број 6/1 до 6/3); затим садржај пепељаре која се налазила на сточићу у спаваћој соби и то један опушак сиве боје са натписом "Winston" и један опушак беле боје без видљивог натписа и четири опушка беле боје са натписом "Winston" (трагови број 7/1 до 7/6). Приликом Кт.прегледа наведеног стана у циљу одређивања евентуалног ДНК профила стерилним штапићем изузета су три бриса и то: са спољашње ручице браве улазних врата (траг број 8/1), са унутрашње ручице браве истих врата (траг број 8/2) и са спољашње ручице браве спаваће собе (траг број 8/3) при чemu врата нису имала унутрашњу ручицу браве. На лицу места са руку следећих лица туферима изузети тестови на присуство трагова честица опаљења метка и то од [REDACTED]

[REDACTED] док је у просторијама КБС Звездара са руку [REDACTED] у 10,00 часова, такође, туферима узет исти тест. У горе описаном стану број 3-б извршено је фотографисање једне мање пвц кесе затечене испред улаза у купатило, а возило Пежо је у циљу евентуалног прегледа превежено у гаражу Окт-а Пу за град Београд.

Увидом у потврду о враћеним предметима УКП Одељење за сузијање крвних и сексуалних деликата од 30.04.2018. године несумњиво је утврђено да је овлашћен [REDACTED] пребивалиштем у Шапцу, место Корман бб, вратило један путнички аутомобил марке Пежо, модел 406, црвене боје, регистарске ознаке [REDACTED] са бројним лимаријским оштећењима, на лимаријском делу аутомобила и припадајућим кључем, коју потврду је потписао [REDACTED].

Наведену писану документацију суд је у потпуности прихватио обзиром да је иста састављена од стране овлашћених лица и у прописаној форми.

Увидом у записник о препознавању лица Пу за град Београд Одељење за сузијање крвних и сексуалних деликата од 24.04.2018. године, несумњиво је утврђено да је препознавање лица обављено у просторијама Пу за град Београд УКП у присуству заменика јавног тужиоца ВЈТ-а Сање Ђурић и то у просторији специјално намењеној у те сврхе, да је у просторију уведено пет лица, да је препознавање извршио [REDACTED] и да је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији 4, односно на оптуженог Петровић Петра, од оца Переџе, као лице које га је физички напало у просторијама угоститељског објекта Антикус наргила бар.

Наведени записник о препознавању суд је у потпуности прихватио с обзиром да је препознавање лица извршено у складу са одредбама члана 100 ЗКП-а, а у вези са чланом 90 ЗКП-а, јер је препознавање обављено у просторији посебно намењеној у ту сврху, при чemu је оптужени стајао у врсти са још четири лица и није могао да види сведока, те је препознавање обављено у присуству јавног тужиоца – заменика ВЈТ-а у Београду Сање Ђурић, због чега је суд и одбио предлог браниоца оптуженог да се наведени записник издвоји из списка предмета, налазећи да је исти неоснован, јер је препознавање обављено у складу са законом.

Увидом у налаз и мишљење вештака балистичара Копечни Милоша од 25.04.2018. године, несумњиво је утврђено да је на вештачење достављен револвер марке „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, да је исправност предметног оружја утврђена опаљивањем пет достављених метака у балистичкој лабораторији и приликом поменутих пробних опаљења није дошло до проблема у функционисању достављеног револвера чиме је установљена његова функционална исправност, односно утврђено је да иста спада у ватрено оружје са олучним цевима. Визуелним прегледом и мерењем достављене спорне чауре утврђено је да је реч о чаури испаљеног револверског метка калибра 357 Magnum, а стереомикроскопским прегледом достављене чауре уочено је да је иста подобна за идентификацију оружја из кога је испљена. У циљу утврђивања да ли достављена спорна чаура потиче од метка испаљеног из предметног оружја, иста је упоређена са чаурама пробно испаљених из предметног револвера. Упоређење је извршено помоћу комперативног микроскопа и том приликом је утврђена подударност у поменутим траговима испаљења, односно утврђено је да достављена спорна чаура потиче од метка испаљеног из предметног револвера марке „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum, са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата. На основу изнетог вештак је дао мишљење да предметни револвер марке „Smith & Wesson” модел 13-3, калибра 357 Magnum, са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, је функционално исправан а достављена спорна чаура потиче од метка испаљеног из предметног револвера.

Наведени налаз и мишљење суд је у потпуности прихватио, оценивши га као јасан и детаљно образложен, те дат у складу са правилима струке, ценећи притом да на исти ни једна од странака током поступка није имала примедби.

Увидом у писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине Проф. др Станковић Зорана који је дат дана 23.06.2018. године, а на основу медицинске документације за оштећене у које је у доказном поступку извршен увид, суд је несумњиво утврдио да је [REDACTED] у критичном догађају дана 17.04.2018. године у угоститељском објекту Антикус наргила бар задобио повреду у виду убодне ране у пределу десне половине предње стране трбуха – на десном ребарном луку у предњој пазушној јами, промера око 2 цм, оштећење јетре у пределу петог и осмог сегмента у дужини од 5 цм и дубини до 5 цм, присуство крви у трбушној дупљи у количини од око 2 литра и следствени развој шока најтежег степена због наглог губитка велике количине крви и секотину испод десне обрве дужине око 4 цм, да је у 05:35 примљен у амбуланту реанимације и прегледан а затим хитно оперисан, и да је, по отварању трбуха, у трбушној дупљи верификовано око 2 литра, делом течне делом коагулисане крви, која је евакуисана. Вештак је даље навео да су описане повреде нанете су шильком и оштрицом замахнутог и тешког механичког оруђа, а у конкретном случају убодна рана у пределу десне половине предње стране трбуха – на десном ребарном луку у предњој пазушној линији са ошећењем јетре у пределу петог и осмог сегмента присуством крви у трбушној дупљи у количини од око 2 литра и са развојем стања шока најтежег степена због

наглог губитка велике количине крви могли су да настану у предметном догађају од стране другог лица, са једним убодом врхом – шиљком ножу у пределу десне половине предње стране трбуха – па десном ребарном луку у предњој пазушној линији, где се налази улазни отврдо убодне ране, чији се канал, са правцем пружања пут назад навише и у леву страну, наставља кроз: кожу, поткожно ткиво, предњи трбушни зид и ткиво јетре и дужини и дубини до 5 цм, где се канал ране у ткиву јетре и завршава и у време наношења представљала је тешку телесну повреду опасну за живот, због развоја стања шока најтежег степена, изазваног наглим губитком велике количине крви из оштећених и пресечених крвних судова мекоткивних структура и ткива јетре дуж убодне ране. У време наношења повреде повредилац и оштећени су се налазили на истој подлози, могли су да буду у неком од управних или полусавијених положаја тела, при чему је жртва вероватно својом предњом – десном страном била окренута према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао нож савијеним и стиснутим прстима шаке, дршка ножа је била у шаци и њен слободни део је био управљен према малом прсту, а врх и сечиво ножа су били слободни и проминирали су између палца и кажипрста пут уполье и ван површине шаке. Приликом наношења убодне ране, рука повредиоца се кретала правцем пут назад, навише и у десну страну гледајући из правца повредиоца. Секотина испод десне обрве дужине око 4 цм, могла је да настане у предметном догађају од стране другог лица једнократним повлачењем оштрицом ножа преко меко ткивних структура испод десне обрве, захвате кожу и поткожно меко ткиво и у време наношења представљала је лаку телесну повреду. У време наношења повреде повредилац и оштећени су се налазили на истој подлози, могли су да буду у неком од управних или полусавијених положаја тела, при чему је жртва вероватно својом предњом десном страном тела била окренута према предњој страни повредиоца. Повредилац је држао нож савијеним и стиснутим прстима шаке, дршка ножа је била у шаци и њен слободни део је био управљен према малом прсту а врх и сечиво ножа су били слободни. Приликом наношења убодне ране рука повредиоца се кретала правцем пут назад, хоризонтално, могуће у леву или десну страну гледајући из правца повредиоца. Све описане и регистроване повреде у време наношења у свом свеукупном дејству представљале су тешку телесну повреду опасну за живот, због развоја стања шока најтежег степена, изазваног наглим губитком велике количине крви из оштећених пресечених крвних судова мекоткивних структура и ткива јетре дуж убодне ране.

Даље је утврђено да је дана 24.04.2018. године [REDACTED]

[REDACTED] задобио повреду у виду прострелне ране у пределу леве бутине. Рана на спољашњој страни доње трећине леве бутине, на око 1 цм изнад чашице колена, представља улазни отвор прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из близине, чије се дно, у виду канала са правцем пружања пут назад, лако навише и у десну страну, наставља кроз: кожу, поткожно меко ткиво, унутрашњи стегнени мишић, доњи окрајак бутне кости, поткожно ткиво и кожу на унутрашњој страни леве бутине, где се налази излазна рана пречника око 2 цм и у време наношења представљала је обичну тешку телесну повреду због оштећења функције леве ноге. У време наношења прострелне ране у пределу доње трећине леве бутине, повредила и жртва су се налазили на истој подлози, могли су да буду у

неком од седећих положај или је оштећени био у неком од седећих а повредилац у неком од полусавијених положаја тела, при чему је оштећени предње левом страном тела могуће био окренут према предњој страни тела повредиоца. Након задобијања прострелне ране леве бутине оштећени није могао да се креће и напада а могао је да се брани и напада само истурањем обе руке испред свог тела.

Наведени писани налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине проф.др Станковић Зорана суд је у потпуности прихватио, оценивши га као јасан, дат у складу са правилима струке и детаљно образложен, ценећи притом да на дати налаз и мишљење ни једна од странака током поступка није имала примедби.

Увидом у писани налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра специјалисте форензичке психијатрије др Кецман Бојане који је дат дана 25.05.2018. године, након непосредног прегледа оптуженог Петровић Петра, који је обављен у просторијама Централног затвора у Београду, несумњиво је утврђено да је оптужени имао уредан рани развој, да се његово одрастање одвијало у комплетној примарној породици у којој се не евидентирају психопатолошке ни дисоцијалне тенденције, да је током живота стекао осредње образовање и конкретно животно искуство и развио површине социјалне комуникације. Повремено се радно ангажовао и обављао различите послове али се кратко задржавао на једном радном месту. Од абдолосентног периода испољава поремећај прилагођавања у виду проблема са учењем, изостајање са наставе, конзумације психоактивних супстанци и дисоцијалног понашања због чега му је изречена власпитна мера а касније више пута и осуђivan, те је дуги низ година био у затвору. Психијатријским прегледом код оптуженог није утврђена душевна болест, душевна заосталост нити привремена душевна поремећеност, ради се о особи просечним интелектуалиним способносцима са емоционално нестабилним карактеристикама личности, на емоционалном плану карактеришу га лабилност и инфантилност, значајна количина емоционалне напетости, хиперсензитивност и изражени егоцентризам. Емоционална вулнерабилност узрокује теже подношење емоционалних стресова, због чега у пролонгираним стресним ситуацијама долази до пораста емоционалне напетости и снижења основног расположења, док у ситуацијама које доживљава као провокативне може да испољи импулсивно и неодмерено реаговање. Међутим, све описане особине личности, по свом квалитету и интензитету испољавања, не излазе из подручја нормалности, односно не представљају психопатолошке одлике, али свакако утичу на његово понашање у одређеним ситуацијама. Праг толеранције на фрустрације му је низи, те за њега у провокативним ситуацијама доминира принцип задовољења сопствених потреба, при чему на њихово осуђење може да испољи агресивност на бихејвиоралном плану, а повремено конзумирање алкохола додатно компликује и обележава његов репертоар понашања. Према себи је попустљив, опредељује се за лако достижне циљеве и не испољава веће амбиције, а према захтевима средине и ауторитетима повремено испољавања став игнорисања. Његови капацитети за учење из сопствених искустава су слабо развијени тако да је већина маладаптирних образаца његовог функционисања репетитивног карактера. Оптужени од ране младости конзумира психоактивне супстанце (алкохол, марихуана, спид, кокаин) а актуелним психијатријским прегледом код њега се не региструју

симптоми токсикоманске зависности нити психоорганске разградње личности, уз напомену да је он седам година провео у пеналним условима, а на слободи свега месец дана. Вештак је нагласио да чињеницу да алкохол између осталог доводи до инхибиције коре великог мозга и на тај начин снижава и онако низак праг толеранције на фрустрације, инхибира контролне механизме личности када су интелектуалне радње редуковане, а до изражaja долазе емоције и нагони. Овакво деловање алкохола се одражава на понашање алкохолисане особе, код које се редукује способност да својим поступцима размишља плански и рационално, а до изражaja долази импулсивно и агресивно понашање. Анализа деликтне ситуације указује да је у време критичних догађаја оптужени био у стању алкохолне опијености, при чему вештак није располагао податком о вредности алкохолемије, због чега не може ни да се изјасни о степену алкохолисаности, али је истакла да нема података који би указивали на абнормалну алкохолну опијеност, због чега закључује да се ради о једноставној опијености. Вештак је закључио да код оптуженог Петровић Петра није утврђена душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност, да се ради о особи просечних интелектуалних способности са емоционално нестабилним карактеристикама личности, а у време критичних догађаја био је у стању једноставне алкохолне опијености, услед чега су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно. Будући да код њега није регистрована душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност, као ни симптоми токсикоманске зависности од алкохола или опојних дрога, мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Наведени налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра др Кецман Бојане суд је у потпуности прихватио, оценивши га као јасан, детаљно обrazložen и дат у свему у складу са правилима струке, ценећи при том да странаке ни бранилац нису имали примедби на наведени налаз, нити је предложио непосредно испитивање вештака на главном претресу.

Увидом у писани налаз и мишљење психијатра др Мандић Бранка који је дат дана 12.02.2019. године након увида у медицинску документацију и непосредног прегледа [REDACTED] несумњиво је утврђено да је сведок свестан и исправно оријентисан у свим правцима психијатријског испитивања, да се вербални контакт успоставља, одржава и усмерава потпитањима, да је пажња нормалног тенацитета и вигилиности, а функције памћења су очуване, осим што наводи повремена несећања за периоде када је у стању алкохолисаности. У сфери перцепција актуелно нема поремећаја, даје податке о визуелним халуцинацијама а мишљење је формално уредно, те у садржају мишљења актуелно нема суманутости а по анамнестичким подацима у једном периоду су биле присутне сумануте идеје односа. Интелектуалне способности су у границама солидно просека, основно расположење је субдепресивно, уз афективну напетост и лабилност која међутим не измиче контроли. Вольно нагонски динамизми су ослабљени а испитаник функционише у реалитету. Из отпусне листе болнице "Др Лаза Лазаревић" се види да је испитаник лечен у периоду од 29.10.-10.11.2015. године када је [REDACTED]

понашања узрокован злоупотребом алкохола, алкохолна зависност, тешка депресивна епизода, неодређена неорганска душевна болест, те је добио терапију заласта, бенседин и ларгатил. Из извештаја психијатријске установе од 10.03. и 16.03.2016. године, 22.08.2018. године и 12.10.2018. године, види се да је лечен [REDACTED]

[REDACTED] на основу свега изнетог након извршеног увида у приложену медицинску документацију и обављеног психијатријског прегледа испитаника вештака је дао мишљење да спроведеним испитивањима код [REDACTED] ка није установљено постојање душевне болести, душевне заосталости, нити привремене душевне поремећености, да се ради о особи са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама солидног просека а на емоционалном плану код њега региструје обележја лабилности као и склоности да се олако пасивно препусти властитим расположењима. Сведок је током живота конзумирао акохолна пића и временом је ова конзумација добила клиничка обележја алкохоле зависности, те следе лечења у сврху одвикавања од злоупотребе алкохола која међутим не дају адекватне резултате јер након периода апстиненције повремено конзумира алкохолна пића посебно у стресним ситуацијама. Из медицинске документације се вили да је испитаник психијатријски лечен [REDACTED]

[REDACTED] [REDACTED] а приликом амбулантне контроле током 2018. године препоручена му је терапија ефтил 500 ½, 0/1, ксалол a25 мг 3x1 и золофт a 50 мг 0,01. Ради се о терапијским дозама лекова стабилизатора расположења, седатива и антидепресива, које су ординариране у складу са актуелном клиничком сликом и проценом надлежног психијатра. Вештак је даље навео да ова ординарирана медикаментозна терапија није могла бити од утицаја на квалитет давања исказа на дан 04.06.2018. године у ВЈТ у Београду, као и на главном претресу пред Вишим судом у Београду, као и да у стањима алкохолисаности, способности памћења, упамћивања и репродукције сведока могу бити компромитоване али не у битној мери, те је вештак имајући у виду све наведено мишљења да је сведок способан да на адекватан начин репродукује и опише релевантне догађаје и понашање особа из своје околине.

Наведени писани налаз и мишљење вештака психијатра др Мандић Бранка суд је у потпуности прихватио, оценивши га као јасан и детаљно образложен и дат у свему са правилима струке, ценећи притом да на исти странке и бранилац нису имале примедби.

Увидом у извештај Пу Шабац Одсек за управне послове од 13.11.2018. године несумњиво је утврђено да је у априлу месецу 2018. године власник возила Пежо 406 регистарске ознаке [REDACTED] [REDACTED] као и да је возило одјављено дана 11.06.2018. године.

На главном претресу прегледани су видео записи садржани на два ДВД-а на које је нарезан материјал приликом претреса ДВР уређаја марке HIK VISION

изузет у угоститељском објекту Антикус наргила бар приликом форензичког прегледа лица места, те је констатовано да камера број 6 приказује шанк и простор испред улазних врата клуба, те да се на другом снимку начињеном овом камером у времену од 04:28:18 види мушкија особа која стоји за шанком леђима окренута камери, а затим женско лице које се креће ка улазним вратима, након чега се види оптужени у белој тренерци који за дуксерицу капуљаче вуче мушкија лице – оштећеног ка улазним вратима, затим га прислања уза зид са десне стране, те се у десној руци оптуженог види сечиво ножа и како оптужени руком два пута замахнује у правцу трупа оштећеног а затим га повлачи ка улазним вратима и наслања на врат, с тим што се на снимку сада види само доњи део њихових тела, - само ноге, након чега оптужени опет повлачи оштећеног на доле, ка шанку те се виде тела оптуженог и оштећеног у целости, и у десној руци оптуженог сечиво ножа, и како том руком замахује ка оштећеном и убада га у пределу трупа а затим га поново прислања на зид, те оптужени десном руком замахује ка оштећеном који се опира и одгуре га рукама, те се они међусобно повлаче и у том повлачењу опет доспевају у положај у коме им камера покрива само доњи део тела или се уочава да се повлаче за руке, а затим у времену 04:28:54 у кадар улази још једно мушкија лице, види се да су оптужени и оштећени краћи временски период раздвојени, затим мушкија лице које ушло у кадар својим телом заклања оптуженог и оштећеног или се уочава да се опет приближавају један другом, да су поново на близком одстојању, да шире руке, затим се уочава да оптужени више пута десном руком замахује ка оштећеном, или се не види да ли га и где удара с обзиром да се на снимку опет виде само ноге оштећеног и оптуженог а затим се види да оптужени коленом десне ноге удара оштећеног у тело, да замахује још три четири пута ка њему ногом, а поново више пута рукама ка оштећеном који је горњим делом тела савијен пут напред, и који се у времену 04:30:53 спушта у чучећи положај, с тим што му је дуксерица коју је имао на себи навучена преко главе, након чега оптужени шире руке и окреће се ка другом мушком лицу, које све време стоји поред њих у непосредној близини, и десном руком му удара шамар, а затим још један шамар левом руком, те прстом показује у правцу пода, након чега то лице одлази у другу просторију која више није покривена овом камером, а оптужени одлази за њим, док за то време оштећени седи на поду, у углу између врате и зида са дуксерицом навученом преко главе, а затим се оптужени у времену 04:31:22 враћа ка оштећеном, кратко стоји, поново одлази у другу просторију, а затим у времену 04:31:36 поново враћа и прилази оштећеном, повлачи га својом десном руком за леву руку оштећеног и док оштећени лежи на земљи удара га коленом десне ноге у главу, а затим још једном песницом у главу, након чега отвара врат вратима удара оштећеног и у времеену 04:32:08 излази, а за њим и женска особа која се претходно није видела у кадру. Даље се констатује да у времену 04:33:20 оштећени устаје са пода, да се на поду у десном углу види више тамних мрља, да оштећени одлази у другу просторију, а затим у времену 04:33:35 се поново уочава како навлачи дуксерицу преко главе, поново одлази у другу просторију која није покривена камером те се у времену 04:33:59 враћа у кадар, шета се, а у времену 04:34:33 улази у шанк, узима нож из судопере и ставља за појас, са задње стране и излази из локала, а затим се враћа у времену 04:37:38, вади нож, оставља га на судопери а у времену 04:38:38 види се мушкија лице које узима нож и износи га из кадра.

Након што је снимак прегледан странке и бранилац су се изјаснили да немају примедби на констатовану садржину прегледаног видео записа те је, на захтев браниоца, констатовано да на снимку нема тона, али да је очигледно да се за време догађаја води некакав разговор иако се исти не чује, док се оптужени Петровић Петар изјаснио да је све било као на снимку, да се види да је крив и да је погрешио, да му је сада жао због тога, али да је био испровоциран, на начин како је то објаснио у својој одбрани, те је поновио и указао да му оштећени када су дошли до улазних врата није дао да изађе из локала а да је претходно провоцирао његову девојку.

Увидом у извештај из КЕ за оптуженог Петровић Петра несумњиво је утврђено да је он раније осуђиван како је то означено у његовим личним подацима у изреци пресуде.

Ценећи одбрану оптуженог Петровић Петра суд је нашао да оптужени у потпуности признаје извршење кривичних дела лака телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ која су му стављена на терет, наводећи да је критичног дана дошао до стана [REDACTED]

[REDACTED] кога зна од раније и који му је друг, како би са њим расправио да ли његовој [REDACTED] одаје дрогу, те да је током расправе извадио пиштолј-револвер, који је неовлашћено набавио и носио, и пуцао у правцу ногу оштећеног, и на тај начин му нанео тешку телесну повреду, па је у том делу његову одбрану прихватио, оценивши је као искрену и у сагласности доказима изведеним на главном претресу, како исказима [REDACTED]

[REDACTED] тако и обављеним вештачењем од стране вештака специјалисте судске медицине на основу кога је утврђена врста, тежина и механизам настанка телесне повреде [REDACTED] а који механизам настанка повреде је у складу са одбраном оптуженог, док је, на основу мишљења вештака балистичара од 25.04.2018. године, несумњиво утврђено да је чаура која је изузета са лица места, приликом крим-техничког прегледа на адреси ул. Љубице Миодраговић број 5-Б, испаљена из револвера марке „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, који је функционално исправан и спада у ватрену оружје са олучним цевима.

Ценећи одбрану оптуженог Петровић Петра у погледу кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ, на [REDACTED] нашао да оптужени не спори да је критичном приликом [REDACTED] дао убод ножем у пределу stomaka, па је у том делу његову одбрану прихватио, с обзиром да је у складу са свим доказима изведеним на главном претресу. Међутим, суд није прихватио наводе одбране оптуженог да је критичном приликом до физичког обрачуна са [REDACTED]

[REDACTED] дошло јер га [REDACTED] испровоцирао врећајући му девојку, као и да га [REDACTED] спречавао да изађе из локала, што га је, како је навео, додатно испровоцирало, налазећи да је у овом делу одбрана оптуженог неискрена и дата срачунато на умањење кривице, а иста је у потпуности оповргнута доказима изведеним на главном претресу. Наиме, сам

оптужени је у одбрани изнетој у истрази, непосредно након критичног догађаја, рекао да се не сећа шта је било повод за сукоб са [REDACTED] с обзиром да је био под дејством алкохола, да би тек у одбрани изнетој на главном претресу навео да је оштећени вређао његову девојку, да је рекао за њу нешто у смислу да је дрља и да ту долази са различитим мушкарцима, што га је испровоцирало, те суд налази да су овакви наводи његове одбране изнети тек на главном претресу неискрени и очигледно изнети са намером да умањи своју кривицу, посебно имајући у виду да [REDACTED]

[REDACTED] која је са њим била у друштву, у својим исказима нису споменули да је оштећени у било ком тренутку вређао [REDACTED] већ напротив из њиховог исказа произлази да су заједно хтели да продуже излазак одласком даље у град, на неку журку и да су се око тога консултовали, при чему је [REDACTED] као разлог избијања сукоба између оптуженог и оштећеног навела да оштећени оптуженом није дозвољавао да изађе из бара када су кренули да изађу и да га је ухватио за јакну, због чега се оптужени окренуо, ударао и га, када су се и потукли. Даље, суд није прихватио навод одбране оптуженог и наводе исказа [REDACTED] да оштећени оптуженом није дозволио да напусти локал, с обзиром да су овакви њихови наводи у потпуности оповргнути садржином прегледаниог видео записа који је изузет из угоститељског објекта Антикус наргила бар, приликом форензичког прегледа лица места, а на коме се јасно види да је оптужени за дуксерицу капуљаче вукао оштећеног ка улазним вратима, из чега даље произлази да га оштећени није спречавао да напусти локал, јер је управо оптужени оштећеног довукао из друге просторије до улазних врата локала, где га је прислонио уз зид и почeo да га туче.

Надаље, суд није прихватио одбрану оптуженог Петровић Петра у погледу кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ у које је навео да је предметно возило пронашао на паркингу у Мирејеву и да је сматрао да је возило напуштено јер је било отворено, са отвореним прозовом, а кључеви су били на контролној табли, налазећи да је у овом делу његова одбрана неискрена и дата срачунато на избегавање кривице за ово кривично дело, а иста је у потпуности оповргнута исказом [REDACTED] који је он дао у истрази и чију каснију измену суд није прихватио, оценивши да [REDACTED]

[REDACTED] сти изменио у намери да олакша положај оптуженог у овом кривичном поступку. Наиме, [REDACTED] је у исказу датом у истрази децидирало и јасно навео да је предметно возило марке Пежо 406 регистарских ознак [REDACTED] користио, иако га је претходно [REDACTED] с обзиром да му [REDACTED] овлашћење да га вози, да је предметно возило оставио на паркингу, да је било откључано, али да су се кључеви од возила налазили у његовом стану, а да је [REDACTED] дана, односно у току ноћи дошао у његов стан заједно [REDACTED] да су били у алкохолисаном стању, а да је ујутру на ТВ-у видео своје возило и оптуженог Петровић Петра како седи у возилу, а поред њега полицију и да је тада свхатио да је оптужени Петровић узео кључеве од његовог возила који су се налазили на столу, у дневној соби или трпезарији, при чему је додао да се оптужени Петровић претходног дана возио са њим колима, из чега произлази да је оптужени Петровић тако и сазнао

које возило [REDACTED] користи, те је могао да га препозна на паркингу, а затим кључевима, до којих је неовлашћено дошао, без знања [REDACTED] ило стартује и користи. Суд није прихватио каснију измену исказа сведока [REDACTED] у на главном претресу, када је навео да се оптужени Петровић није возио његовим колима, као и да није сигуран да је оптужени икада био код њега кући, те да кључеви од возила уопште нису били у његовом стану него у самом возилу, налазећи да су овакви наводи његовог исказа крајње неискрени и нелогични, те дати у намери да олакша положај оптуженог Петровић Петра у овом поступку, посебно ценећи да за овакву измену свога исказа [REDACTED] није навео ниједан логичан и прихватљив разлог, већ је навео да се уопште не сећа шта је испричао у исказу у тужилаштву јер је писао изузетно јаке лекове, а уз то конзумирао и алкохол, док је на основу вештачења обављеног од стране вештака психијатра др Мандић Бранка несумњиво утврђено да сведок оштећени користи терапијске дозе лекова стабилизатора расположења, седатива и антидепресива, који су ординирани у складу са његовом актуелном клиничком сликом и проценом надлежног психијатра, и да та медикаментозна терапија није могла бити од утицаја на квалитет давања исказа на дан 04.06.2018. године у ВЈТ у Београду, те да у стањима алкохолисаности, способност и памћење, упамћивање и репродукције сведока могу бити компромитоване али не у битној мери, због чега је вештак дао мишљење да је сведок способан да на адекватан репродукује и опише релевантне догађаје и понашање особа из своје околине. Поред тога, ценећи и не прихватајући измену исказа [REDACTED] дату на главном претресу, суд је посебно имао у виду да су наводи исказа [REDACTED] дати у истрази управо логични, односно да обилују детаљима које сведок није могао навести уколико се догађај заиста није одиграо на тај начин, па је тако у свом исказу споменуо и да је критичне вечери оптужени Петровић Петар био у друштву [REDACTED] која им се придржала у кафаници Миријево, где су седели и пили, након чега је пристао да оду у његов стан који се налази у непосредној близини и да ту наставе да се друже, те да је у стану био његов подстанар, као и оптужени са [REDACTED] суд налази да и овакви детаљи из исказа сведока оштећеног, односно чињеница да је описао и присуствовао [REDACTED] која је критичном приликом заиста била у друштву оптуженог, јер је са њом предметним возилом отишао до стана [REDACTED] кога је затим испалио пројектил из пиштолја, управо говоре да [REDACTED] приликом давања исказа у истрази, непосредно након критичног догађаја говорио истину. Поред тога, сведок оштећени је у свом исказу датом на главном претресу навео да су кључеви у возилу били испод патоснице, што није у складу са одбраном оптуженог Петровић Петра, који је навео да су кључеви били на контролној табли у возилу, те и ови детаљи, по налажењу суда, говоре да ни оптужени Петровић Петар у својој одбрани, ни [REDACTED] датом на главном претресу нису говорили истину.

Применом материјалног права на утврђено чињенично стање суд је нашао да се у радњама оптуженог Петровић Петра стичу сви елементи једног кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези става 1 КЗ извршеног на што [REDACTED] време, на месту и на начин како је то описано под тачком 1

изреке пресуде, јер је оштећеног, ножем који је носио са собом, убо у пределу стомака, и нанео му тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодне ране у пределу десне половине предње стране трбуха - на десном ребарном луку у предњој пазушиној линији са оштећењем јетре у пределу петог и осмог сегмента, у дужини од 5 цм и дубини до 5 цм и присуством крви у трбушној дупљи у количини од око два 2 литра, са развојем стања шока најтежег степена због наглог губитка велике количине крви, те је смртни исход спречен благовременом и адекватном медицинском интереницијом, као и сви субјективни и објективни елементи бића кривичних дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ извршеног у време, на место и на начин како је то описано под тачком 2 изреке пресуде, јер је критичном приликом неовлашћено носио ватreno оружје револвер „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, за чије држање и ношење није имао дозволу надлежног органа Републике Србије као и 5 метака истог калибра, те да је из предметног пиштоља испалио један пројектил у правцу ноге [REDACTED]

[REDACTED] којом приликом је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду прострелне ране, у пределу леве бутине са улазним отвором на спољашњој страни доње трећине леве бутине на којој 1 цм изнад чашице колена, што је утврђено из налаза и мишљења вештака специјалисте судске медицине, а да се претходно до места где је тешко телесно повредио [REDACTED] [REDACTED] довезао моторним возилом марке Пежо 406, црвене боје, регистарских ознака [REDACTED] [REDACTED] је користио без пристанка овлашћеног лица [REDACTED] из стана оштећеног, у коме је претходне ноћи боравио, узео кључеве од предметног возила, па је возило оригинал кључем ставио у погон. При томе, суд је приликом пресуђења, у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, прилагођавајући чињенични опис радње извршења чињеничном стању утврђеном на главном претресу, не диражујући тим изменама у идентитет оптужног.

Ценећи психички однос оптуженог према извршеним кривичним делима тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ, недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ, суд је, имајући у виду све изведене доказе, радње које је оптужени предузeo и околности под којима је то учинио, на начин како је то раније детаљно образложено, нашао да је оптужени био свестан својих радњи и да је хтео њихово извршење, дакле да је у односу на ова три кривична дела поступао са директним умишљајем као обликом виности, те да је био свестан њихове забрањености, па га је огласио кривим, будући да није било околности које би искључивале његову кривицу, јер је поступао у стању урачунљивости, која је била смањена, али не битно услед једноставне алкохолне опијености, како је то утврђено на основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Кецман Бојане.

Даље, ценећи психички однос оптуженог према извршеним кривичном делу

из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ, суд је, имајући у виду радње које је оптужени предузео, чињеницу да је оштећеног убо ножем у stomak и нанео му тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодне ране у пределу десне половине предње стране трбуха - на десном ребарном луку у предњој пазушној линији са оштећењем јетре у пределу петог и осмог сегмента, у дужини од 5 цм и дубини до 5 цм и присуством крви у трбушној дупљи у количини од око два 2 литра, са развојем стања шока најтежег степена због наглог губитка велике количине крви, те да је последица у виду смрти оштећеног изостала услед благовремене и адекватне медицинске интервенције, а посебно чињеницу да је оптужени предметним ножем више пута замахнуо у правцу тела оштећеног, што је видљиво на видео запису предметног догађаја, на коме се јасно види да је оптужени оштећеног прислонио уза зид са десне стране улазних врата, те да је руком у којој је држао нож два пута замахнуо у правцу трупа оштећеног, као и да је, након што је оштећеног повукао ка шанку, поново десном руком, у којој се на снимку јасно уочава сечиво ножа, замахнуо ка оштећеном и убо га у пределу трупа, те је и након тога пононо десном руком замахивао ка оштећеном, који се опирао и одгуривао га рукама, закључио да је оптужени, предузимајући описане радње, био свестан да убадајући оштећеног ножем у stomak, где се налазе витални органи, истог може да лиши живота, те да је на наступање такве последице пристао, што значи да је поступао са евентуалним умишљајем као обликом виности, на шта, по налажењу суда, указује и чињеница да је оштећеног, након што га је убо ножем у пределу stomaka, више пута ударио рукама и ногама по телу, и након тога га оставио да лежи на поду, те га је, приликом изласка из локала, тако повређеног, додатно ударио и улазним вратима локала, као и да је био свестан забрањености свог дела, на шта указује чињеница да се након свега удаљио из локала, а ножа се решио тако што га је бацио. Стога га је суд за извршено кривично дело огласио кривим, будући да није било околности које би искључивале његову кривицу, јер је поступао у стању урачунљивости, што је утврђено на основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Кецман Бојане, која је навела да је критичном приликом урачунљивост оптуженог, услед тога што је био под дејством алкохола, била смањена али не битно.

Дакле, суд није прихватио став ВЈТ-а у Београду да је оптужени кривично дело из члана 113 КЗ, у вези члана 30 КЗ, извршио са директним умишљајем, већ је, ценећи све околности конкретног случаја, чињеницу да се оптужени и оштећени не познају од раније, као и чињеницу да је оштећеног у једном тренутку престао да туче и према њему замахује ножем иако је објективно то могао и даље да чини, нашао да оптужени, иако је био свестан да предузетим радњама оштећеног може да лиши живота, то није хтео већ је, замахујући ножем више пута у пределу трупа оштећеног и убадајући га у витални део тела, на ту последицу пристао, на начин како је то раније образложено, а да је последица у виду смрти оштећеног изостала услед благовремене медицинске интервенције, обзиром да је оштећени у стању шока најтежег степена, који је наступио због наглог губитка велике количине крви, примљен у амбуланту реанимације и хитно оперисан, те је по отварању трбуха у трбушној дупљи верификовано око 2 литра крви.

Надаље, суд није прихватио ни тезу одбране оптуженог да је кривично дело на

[REDACTED] оптужени извршио на мах, као ни тезу да се његове радње могу квалифиkovati само као кривично дело тешка телесна повреда на мах, налазећи да је ова теза дата искључиво у циљу умањења кривице оптуженог. Ово с тога што је, на основу изведенih доказа, на начин како је то раније образложено, несумњиво утврђено да радњама које је оптужени Петровић Петар предузео на штету [REDACTED] није претходио било какав физички сукоб између њих, па ни озбиљан вербални сукоб, те да оштећени није оптуженог спречавао да изађе из наргила бара, како је то оптужени неуверљиво покушао да представи у својој одбрани, дакле да радњама које је оптужени предузео није претходио, ни напад, ни злостављање, а ни тешко вређање од стране повређеног, а што су неопходни услови да дело евентуално буде квалифиkovano као извршено на мах. Такође, имајући у виду све напред образложене околности, а наиме чињеницу да је оптужени, иако је само једном убо оштећеног у пределу stomaka, више пута ножем замахнуо у правцу тела – трупа оштећеног, као и чињеницу да га је убо у stomak у коме су смештени витални делови дела, и да је убод био дубине до 5 см, а посебно чињеницу да је оптужени, након што је убо оштећеног ножем, наставио да га удара рукама и ногама по телу и тако повређеног оставио на земљи, а он напустио локал, суд је закључио да је оптужени био свестан да предузетим радњама оштећеног може да лиши живота и да је на описан начин наступање те последице и пристао, због чега није прихватио тезу одбране да су радње оптуженог биле усмерене на наношење тешке телесне повреде.

Прелазећи на одлуку о казни, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакашавајућих околности на страни оптуженог суд је ценио чињеницу да се пред судом држао коректно, да је делимично признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет чиме је допринео утврђивању чињеничног стања, затим чињеницу да је исказао искрено жаљење због предметних догађаја, те чињеницу да је tempore criminis његова урачуњивост била смањена, али не битно, услед тога што је био под дејством алкохола, као и чињеницу да оштећени према њему ниси истакли имовинско правни захтев нити су били заинтересовани за његово кривично гоњење. Као отежавајућу околност на страни оптуженог суд је ценио чињеницу да је он раније више пута осуђиван, између остalog и због извршења истоврсних кривичних дела, односно кривичног дела из члана 348 КЗ, и кривичног дела из члана 122 став 1 КЗ, те више пута због извршења кривичних дела са елементом насиља односно кривичних дела из члана 344 КЗ.

Имајући у виду све наведене околности на страни оптуженог, суд му је претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези са чланом 30 КЗ казну затвора у трајању од 5 (пет) година, за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци и за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те је, даљом применом одредби члана 60 КЗ, оптуженог осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6

(шест) месеци, налазећи да је одмерена казна неопходна, али и довољна како би се истом остварила, како сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, тако и сврха изрицања кривичне санкције из члана 4 КЗ.

На основу одредбе члана 63 КЗ суд је одредио да ће се оптуженом у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору почев од 24.04.2018. година па до упућивање у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредбе члан 87 КЗ у вези са чланом 348 став 6 КЗ суд је према оптуженом изрекао меру безбедности одузимање предмета, па је од њега одузео један револвер „Smith & Wesson”, модел 13-3, калибра 357 Magnum са уништеним фабричким бројем и бројем 3410 на ивици рукохвата, као и 5 метака истог калибра, с обзиром да се ради о предмету извршења кривичног дела за које је оптужени овом пресудом оглашен кривим, а чије одузимање је по закону обавезно.

На основу члана 264 став 4 ЗКП суд је оптуженог Петровић Петра ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, налазећи да би њиховим плаћањем довело у питању своје издржавање, с обзиром да је реч о лицу које је без запослења, дакле, које не остварује приходе, а да је овом пресудом осуђен на вишегодишњу казну затвора.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и остале изведене доказе и наводе странака, али их посебно не образлаже, налазећи да су они без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари.

Записничар
Снежана Слијепчевић

Председник већа – судија
Наташа Албијанић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена је жалба, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда